

S E C T. II.

7 De Inventione Virium Centripetarum.

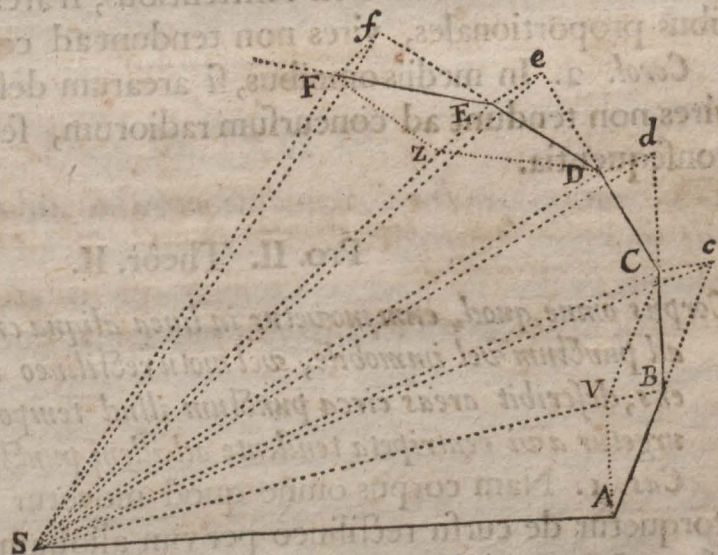
Prop. I. Theorema. I.

Areas quas corpora in gyros acta radiis ad immobile centrum virium ductis describunt, & in planis immobilibus consistere, & esse temporibus proportionales.

Dividatur tempus in partes æquales, & prima temporis parte describat corpus vi insita rectam AB . Idem secunda temporis parte, si nil impediret, recta pergeret ad c , (per Leg. I) describens lineam Bc æqualem ipsi AB , adeo ut radii AS , BS , cS ad centrum actis, confectæ forent

æquales areæ ASB , BSc . Verum ubi corpus venit ad B , agat viscentripeta impulsu unico sed magno, faciatq; corpus a recta Bc deflectere & pergere in recta BC . Ipsi BS parallela agatur cC occurrens BC in

C , & completa secunda temporis parte, corpus (per Legum Corol. 1) reperietur in C , in eodem plano cum triangulo ASB . Junge SC , & triangulum SBC , ob parallelas SB , Cc , æquale erit triangulo SBe , atq; adeo etiam triangulo SAB . Simili argumento si

vis

vis centripeta successive agat in *C, D, E, &c.* faciens ut corpus
 singulis temporibus particulis singulas describat rectas *CD, DE*
EF, &c. jacebunt hæ in eodem plano, & triangulum *SCD* trian-
 gulo *SBC & SDE* ipsi *SCD & SEF* ipsi *SDE* æquale erit. *Æ-*
 buntur: & componendo, sunt arearum summæ quævis *SADS,*
S AFS inter se, ut sunt tempora descriptionum. Augeatur jam
 numerus & minuatur latitudo triangulorum in infinitum, & co-
 rum ultima perimeter *ADF,* (per Corollarium quartum Lemma-
 tis tertii) erit linea curva; adeoq; vis centripeta qua corpus de tan-
 vero quævis descriptæ *SADS, S AFS* temporibus descriptionum
 semper proportionales, erunt iisdem temporibus in hoc casu pro-
 portionales. Q. E. D.

+ + ¶ Corol. 1. In mediis non resistentibus, si areæ non sunt tempo-
 + ribus proportionales, vires non tendunt ad concursum radiorum: sed*
 + Corol. 2. In mediis ^{etiam resistentibus} omnibus, si arearum descriptio acceleratur,
 + vires non tendunt ad concursum radiorum, sed inde declinant in
 consequentia.

Cor. 1. Velocitas corporis in centrum immobile attracti est reciproce ut perpendicularium
 a centro illo in orbis tangentem demittuntur: est enim ut *AB* &c. bases triangulorum
 Cor. 2. Si arcuum duorum evanescentium ^{æqualium} *AB, BC* _{æqualibus} *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 successive *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 Chorda *AB, BC* _{æqualibus} *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 hujus *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
BV transit _{æqualibus} *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 virium *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}

Corpus omne, quod ^{etiam} movetur in linea aliqua curva, & radio ducto
ad punctum vel immobile, vel motu rectilineo uniformiter progressi-
ens, describit areas circa punctum illud temporibus proportionales,
urgetur a vi centripeta tendente ad idem punctum. h

Cas. 1. Nam corpus omne quod movetur in linea curva, de-
 torquetur de cursu rectilineo per vim aliquam in ipsum agentem.
 (per Leg. 1.) Et vis illa qua corpus de cursu rectilineo detor-
 quetur & cogitur triangula quam minima *SAB, SBC, SCD*
 &c. circa punctum immobile *S,* temporibus æqualibus æqualia de-
 scribere, agit in loco *B* secundum lineam parallelam ipsi *cC* (per
 Prop. 39 Lib. I Elem. & Leg. II.) hoc est secundum lineam
B

Cor. 1. Vires in *B & E* sunt ad
 invicem in ul-
 timâ ratione *ab*
BV, EZ, ex vi
 triangulorum.
 Cor. 2. Utque etiam
 et eorum semipar-
 tes sunt arcuum
 evanescentium
 æqualibus *ab*
 hujus *ab*
 sagittæ chordas bisecantes, et convergentes ad centrum virium.
 Cor. 3. Ideoque vires eadem sunt ad vim gravitatis, ut hæ sagittæ ad sagittas horisonti
 perpendicularares arcuum parabolicorum, quos projectilia eodem *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 perpendiculares arcuum parabolicorum, quos projectilia eodem *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 Cor. 4. Eadem omnia obtineat (per Leg. Cor. 5) ubi plana, in quibus *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 Cor. 5. Eadem omnia obtineat (per Leg. Cor. 5) ubi plana, in quibus *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 Cor. 6. Eadem omnia obtineat (per Leg. Cor. 5) ubi plana, in quibus *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 virium, que in ipsis sita sunt, non quiescant, sed *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}
 una cum *ab* ^{demittuntur} _{æqualibus} *ab* ^{perpendicularium} _{æqualium}

BS, & in loco C secundum lineam ipsi d D parallelam, hoc est secundum lineam CS, &c. Agit ergo semper secundum lineas tendentes ad punctum illud immobile S. Q. E. D.

Cas. 2. Et, per Legum Corollarium quintum, perinde est sive quiescat superficies in qua corpus describit figuram curvilineam, sive moveatur eadem una cum corpore, figura descripta & puncto suo S uniformiter in directum.

* inde declinant in consequentia, seu versus plagam in quam fit motus, si modo arcuum descriptio acceleratur, seu retardatur, in antecedentia.

Scholium.

Urgeri potest corpus a vi centripeta composita ex pluribus viribus. In hoc casu sensus Propositionis est, quod vis illa quæ ex omnibus componitur, tendit ad punctum S. Porro si vis aliqua agat ^{perpetuo} secundum lineam superficiæ descriptæ perpendicularem, hæc faciet corpus deflectere a plano sui motus, sed quantitatem superficiæ descriptæ nec augebit nec minuet, & propterea in compositione virium negligenda est. + +

Prop. III. Theor. III.

Corpus omne quod, radio ad centrum corporis alterius utcumq; motu ducto, describit areas circa centrum illud temporibus proportionales, urgetur vi composita ex vi centripeta tendente ad corpus alterum & ex vi omni acceleratrice, qua corpus alterum urgetur.

Nam (per Legum Corol. 6.) si vi nova, quæ æqualis & contraria sit illi qua corpus alterum urgetur, urgeatur corpus utrumq; secundum lineas parallelas, perget corpus primum describere circa corpus alterum areas eadem ac prius: vis autem qua corpus alterum urgebatur, jam destruetur per vim sibi æqualem & contrariam, & propterea (per Leg. 1.) corpus illud alterum vel quiescet vel movebitur uniformiter in directum, & corpus primum, urgente differentia virium, perget areas temporibus proportionales circa corpus alterum describere. Tendit igitur (per Theor. 2.) differentia virium ad corpus illud alterum ut centrum. Q. E. D. Co

Corol. 1. Hinc si corpus unum radio ad alterum ducto describit areas temporibus proportionales, atq; de vi tota (sive simplici, sive ex viribus pluribus, juxta Legum Corollarium secundum, composita,) qua corpus prius urgetur, subducatur (per idem Legum Corollarium) vis tota acceleratrix qua corpus alterum urgetur; vis omnis reliqua qua corpus prius urgetur tendet ad corpus alterum ut centrum.

Corol. 2. Et si areae illae sunt temporibus quamproxime proportionales, vis reliqua tendet ad corpus alterum quamproxime.

Corol. 3. Et vice versa, si vis reliqua tendit quamproxime ad corpus alterum, erunt areae illae temporibus quamproxime proportionales.

Corol. 4. Si corpus radio ad alterum corpus ducto describit areas quae, cum temporibus collatae, sunt valde inaequales, & corpus illud alterum vel quiescit vel movetur uniformiter in directum; actio vis centripetae ad corpus illud alterum tendentis, vel nulla est, vel miscetur & componitur cum actionibus admodum potentibus aliarum virium: Visq; tota ex omnibus, si plures sunt vires, composita, ad aliud (sive immobile sive mobile) centrum dirigitur, circum quod aequabilis est arearum descriptio. Idem obtinet ubi corpus alterum motu quocunq; movetur, si modo vis centripeta sumatur, quae restat post subtractionem vis totius agentis in corpus illud alterum.

Scholium

Quoniam aequabilis arearum descriptio Index est centri quod vis illa respicit qua corpus maxime afficitur, corpus autem vi ad hoc centrum tendente retinetur in orbita sua, & motus omnis circularis recte dicitur circa centrum illud fieri, cujus vi corpus retrahitur de motu rectilineo & retinetur in Orbita: quidni usurpemus in sequentibus aequabilem arearum descriptionem ut Indicem centri circum quod motus omnis circularis in spatiis liberis peragitur?

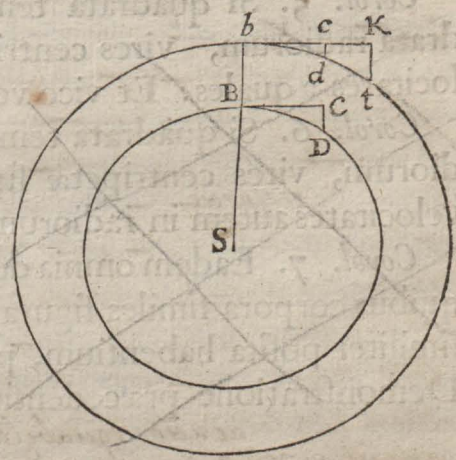
Prop. IV. Theor. IV.

Corporum quæ diversos circulos æquabili motu describunt, vires centripetas ad centra eorundem circularum tendere, & esse inter se ut arcuum simul descriptorum quadrata applicata ad circularum radios.

Λ

Λ

Corpora B, b in circumferentiis circularum BD, bd gyratione, simul describant arcus BD, bd. Quoniam sola vi infinita describerent tangentes BC, bc his arcibus æquales, manifestum est quod vires centripetæ sunt quæ perpetuo retrahunt corpora de tangentibus ad circumferentias circularum, atq; adeo hæ sunt ad invicem in ratione prima spatio-
na vires
 rum nascentium CD, cd: tendunt vero ad centra circularum per Theor. II, propterea quod arcæ radiis descriptæ ponuntur temporibus proportionales.

++
Λ

Λ

* et sunt inter se ut arcuum equalibus habent quam no 3or sinus versis (Cor. 4 Prop. 1) hoc est, ut arcuum eorum dem ad no 2or applicata (lem. 7) et 2or cum hi arcus qd ut arcus habent quibusvis æqualibus 2or, et no qd ut eorum radii, vires n ut arcuum no 2or quadrata applicata ad 13 or

Fiat figura tkb figuræ DGB similis, & per Lemma V, lineola CD erit ad lineolam kt ut arcus BD ad arcum bt: nec non, per Lemma XI, lineola nascens tk ad lineolam nascentem de ut bt quad. ad bd quad. & ex æquo lineola nascens DC ad lineolam nascentem de ut BD x bt ad bd quad. seu quod perinde est, ut $\frac{BD \times bt}{Sb}$ ad $\frac{bd \text{ quad.}}{Sb}$, adeoq; (ob æquales rationes $\frac{bt}{Sb}$ & $\frac{BD}{SB}$) ut $\frac{BD \text{ quad.}}{SB}$ ad $\frac{bd}{Sb}$

Q. E. D.

Corol. 1. Hinc vires centripetæ sunt ut velocitatum quadrata applicata ad radios circularum.
 Corol. 2. Et reciproce ut quadrata temporum periodicorum applicata ad radios circularum.

G

plicata ad radios ita sunt hæ vires inter se. Id est (ut cum Geometris loquar) hæ vires sunt in ratione composita ex duplicata ratione velocitatum directe & ratione simplici radiorum inverse: necnon in ratione composita ex ratione simplici radiorum directe & ratione duplicata temporum periodicorum inverse.

Corol. 3. Unde si tempora periodica æquantur, erunt tum vires centripetæ tum velocitates ut radii, & vice versa.

Corol. 4. Si quadrata temporum periodicorum sunt ut radii, vires centripetæ sunt æquales, & velocitates in dimidiata ratione radiorum: Et vice versa.

Corol. 5. Si quadrata temporum periodicorum sunt ut quadrata radiorum, vires centripetæ sunt reciproce ut radii, & velocitates æquales: Et vice versa.

Corol. 6. Si quadrata temporum periodicorum sunt ut cubi radiorum, vires centripetæ sunt reciproce ut quadrata radiorum; velocitates autem in radiorum dimidiata ratione: Et vice versa.

* Corol. 7. Eadem omnia de temporibus, velocitatibus & viribus, quibus corpora similes figurarum quarumcunq; similium, centraq; similiter posita habentium, partes describunt, consequuntur ex Demonstratione præcedentium ad hosce casus applicata. Applicatur autem substituendo æquabilem arearum pro æquabili motu, et distantias v^o a o^o pro radiis usurpando.

Scholium

Casus Corollarii sexti obtinet in corporibus cælestibus (ut ferorsum colligerunt etiam nostrates Wrennus, Hookius & Hallens) & propterea quæ spectant ad vim centripetam decrecentem in duplicata ratione distantiarum a centris decrevi fusius in sequentibus exponere.

Porro præcedentis demonstrationis beneficio colligitur etiam proportio vis centripetæ ad vim quamlibet notam, qualis est ea gravitatis. Nam cum vis illa, quo tempore corpus percurrit arcum BC, impellat ipsum per spatium CD, quod ipso motus initio æquale est quadrato arcus illius BD ad circuli diametrum applicato, & corpus omnè vi eadem in eandem semper plagam

* si corpus in circulo terro concentrico vi gravitatis sue revolvatur, hæc gravitas est ipsius vis centripeta. Datur autem ex descensu gravium, et tempus revolutionis unius, et arcus dato quovis tempore descriptus, per Cor. b

Duplicata r

et propterea

Cor. a. Universaler, si r^{oo} orⁿ sit ut r^m idcoq; velocitas reciproce ut r^{m-1} erit vis a^o reciprocè ut r^{2m-1}. & contra

Cor. b. Consequitur etiam, quod arcus, quem v^o o^o data vi a^o quovis 2q; medius est 2o^o r^o q^o et 2o^o v^o eadem data vi eodem que vis, cadendo confectam. Nam spatium cadendo est ut r^{oo} quadratum (198)

idcoque velocitates sint ut radii, etiam

et velocitates sint in ratione

propterea

in ratione sesquialicata

sem. H ubi oio arcu simili hoc demonstratur per Cor. 1. Sem. H ubi oio arcu simili hoc demonstratur per Cor. 1. At quoniam tempora non evanescentibus tantum evanescentibus verum est (194) sint ut arcus, de arcibus, tantum evanescentibus verum est (194)

continuata, describat spatia in duplicata ratione temporum. Vis illa, quo tempore corpus revolvens arcum quemvis datum describit, efficiet ut corpus idem recta progrediens describat spatium quadrato arcus illius ad circuli diametrum applicato æquale; adeoq; est ad vim gravitatis ut spatium illud ad spatium quod grave cadendo eodem tempore describit. Et hujusmodi Propositionibus *Hugenius*, in eximio suo Tractatu de Horologio oscillatorio, vim gravitatis cum revolventium viribus centrifugis contulit.

Demonstrari etiam possunt præcedentia in hunc modum. In circulo quovis describi intelligatur Polygonum laterum quotcunq; Et si corpus in Polygони lateribus data cum velocitate movendo, ad ejus angulos singulos a circulo reflectatur; vis qua singulis reflexionibus impingit in circulum erit ut ejus velocitas, adeoq; summa virium in dato tempore erit ut velocitas illa & numerus reflexionum conjunctim, hoc est (si Polygonum detur specie) ut longitudo dato illo tempore descripta & longitudo eadem applicata ad Radium circuli, id est ut quadratum longitudinis illius applicatum ad Radium; adeoq; si Polygonum lateribus infinite diminutis coincidat cum circulo, ut quadratum arcus dato tempore descripti applicatum ad radium. Hæc est vis qua corpus urget circulum, & huic æqualis est vis contraria qua circulus continuo repellit corpus centrum versus.

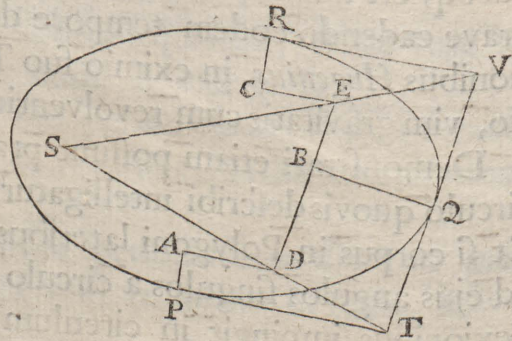
Prop. V. Prob. I.

Data quibuscunq; in locis velocitate, qua corpus figuram datam viribus ad commune aliquod centrum tendentibus describit, centrum illud invenire. *h*

Figuram descriptam tangant rectæ tres PT , TQV , VR in punctis totidem P , Q , R , concurrentes in T & V . Ad tangentes erigantur perpendiculara PA , QB , RC , velocitatibus corporis in punctis illis P , Q , R a quibus eriguntur reciproce proportionalia; id est ita ut sit PA ad QB ut velocitas in Q ad velocitatem in P , & QB ad RC ut velocitas in R ad velocitatem

in Q . Per perpendicularorum terminos A, B, C ad angulos rectos ducantur AD, DBE, EC concurrentia in $D \& E$: Et actæ TD, VE concurrent in centro quæsito S .

Nam cum corpus in $P \& Q$ radiis ad centrum ductis areas describat temporibus proportionales, sintq; area illa simul descriptæ ut velocitates in $P \& Q$ ductæ respective in perpendiculara a centro in tangentes PT, QT demissa: Erunt perpendiculara illa ut velocitates, reciproce, adeoq; ut perpendiculara AP, BQ directe, id est ut perpendiculara a puncto D in tangentes demissa. Unde facile colligitur quod puncta S, D, T sunt in una recta. Et simili argumento puncta S, E, V sunt etiam in una recta; & propterea centrum S in concursu rectarum TD, VE versatur. $Q. E. D.$

(Cor. 1. Pr. 1) sunt

in punctis P & Q

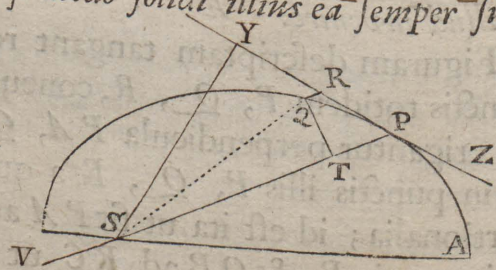
Pro. VI. Theor. V.

Si corpus in spatio non resistente circa centrum immobile in orbe quocumque revolvetur,*
 Cor. 1. Si corpus P revolvendo circa centrum S , describat lineam quamvis curvam APQ , tangat vero recta ZPR curvam illam in puncto quovis P , & ad tangentem ab alio quovis curvæ puncto Q agatur QR distantia SP parallela, ac demittatur QT perpendicularis ad distantiam SP : Dico quod vis centripeta fit ^{erit} reciproce ut solidum $\frac{SP \text{ quad.} \times QT \text{ quad.}}{QR}$, si modo solidi illius eam semper sumatur quantitas quæ ultimo fit

dicō

f

ubi coeunt puncta $P \& Q$.
 Namq; in figura indefinite parva $QRPT$ lineola nascentis QR , dato tempore, est ut vis centripeta (per Leg. II.) &

da-

* et arcum quemvis jamjam nascentem tempore quam minimo Δt et sagitta arcus duci Δs que Δs bisecet, et Δs transeat Δs virium: erit vis Δs in medio arcus, ut sagitta Δs directe, et tempus quadratum inverse. Nam sagitta dato Δs est ut vis (Cor. 4. Pr. 1) et data vi ut Δs (Cor. 6. Lem. 11.) ita quæ ut vis et Δs conjunctim. Ergo sequitur 2.e.d. Patet etiam Δs Cor. 4. Lem. 10

Nam QR a-
qualis est
sagitta du-
pli arcus
QP in cuius
medio est P
* Cor. 2. Er-
chiam 27
ut solidum
SP x QP
QR
triangula
PSY, PQT
similia
Cor. 3. Si or-
bis vel circu-
lus est, vel
a or; oscula-
tur in puncto
P; et dicitur
sit PV erit
ut PV x PV
Cor. 4. Si idem
or; erit ut
Velocitas

data vi, ut quadratum temporis (per Lem. X.) atq; adeo, neutro dato, ut vis centripeta & quadratum temporis conjunctim, adeoq; vis centripeta ut lineola QR directe & quadratum temporis inverse. Est autem tempus ut area SPQ , ^{dupla} ejusve ^{siue} $SP \times QT$, id est ut SP & QT conjunctim, adeoq; vis centripeta ut QR directe atq; SP quad. in QT quad. inverse, id est ut $\frac{SP \text{ quad.} \times QT \text{ quad.}}{QR}$

inverse. ~~Q.E.D.~~ *

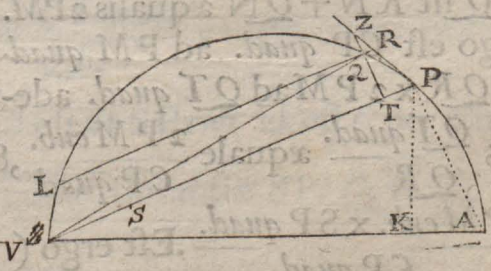
Corol. 5. Hinc si detur figura quævis, & in ea punctum ad quod vis centripeta dirigitur; inveniri potest lex vis centripetæ quæ corpus in figuræ illius perimetro gyrari faciet. Nimirum computandum est solidum $\frac{SP \text{ quad.} \times QT \text{ quad.}}{QR}$ huic vi reciproce proportionale. Ejus rei dabimus exempla in problematis sequentibus.

quadrata directe, et chorda illa inverse (Cor. 1. Cor. 1)

Prop. VII. Prob. II.

Gyretur corpus in circumferentia circuli, requiritur lex vis centripetæ tendentis ad punctum aliquod in circumferentia datum.

Esto circuli circumferentia QPA , centrum vis centripetæ S , corpus in circumferentia latum P , locus proximus in quem movebitur Q . Ad diametrum VA & rectam SP demitte perpendiculam PK , QT , & per Q ipsi SP parallelam age LR occurrentem circulo in L & tangenti PR in R , & coeant TQ , PR in Z .

Ob similitudinem triangulorum ZQR , ZTP , SPA erit RP quad. (hoc est QRL) ad QT quad. ut VA quad. ad SP quad. Ergo $\frac{QRL \times SP \text{ quad.}}{VA \text{ quad.}}$ æquatur QT quad. Ducantur hæc æqua-

Per punctum S ducatur PV jungatur

lia in $\frac{SP \text{ quad.}}{QR}$, & punctis P & Q coeuntibus, scribatur $\frac{V}{SP}$ pro RL

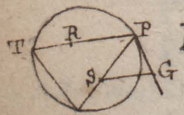
Sic fiet $\frac{SP q \times PV^3}{V \text{ § } A q}$ æquale $\frac{QT q \times SP q}{QR}$. Ergo (per Corol. Theor. V.)

vis centripeta reciproce est ut $\frac{SP q \times PV^3}{V \text{ § } A q}$, id est (ob datum $\frac{V}{\text{§ } A \text{ quad}}$)

ut quadrato-cubus distantiae SP, ^{um} Quod erat inveniendum.

Cor. 1 Hinc si § sit in Circumferentiâ, puta ad V; erit vis $\propto \frac{1}{SP^3}$ & ut quadrato-cubus $\frac{1}{SP}$
 Cor. 2 Dato tempore periodico* vis in § est ad vim in R ut $RP^2 \times SP$ ad

Prop. VIII. Prob. III.

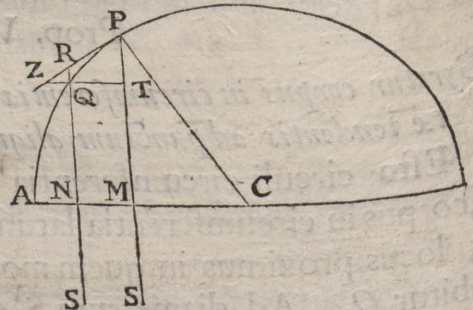
Moveatur corpus in circulo PQA: ad hunc effectum requiritur lex vis centripetæ tendentis ad punctum adeo longinquum, ut lineæ omnes PS, RS ad id ductæ, pro parallelis haberi possint. *kw y*

A circuli centro C agatur semidiameter CA parallelas istas perpendiculariter secans in M & N, & jungantur CP. Ob similia

triangula CPM , $\frac{RZQ}{\text{§ } PZT}$ vel (per Lem. VIII.) TPQ , est CPq.

ad PMq. ut PQq. vel (per Lem. VII.) PRq. ad QTq. & ex natura circuli rectangulum QR x RN + QN æquale est PR quadrato. Coeuntibus autem punctis P, Q fit RN + QN æqualis 2PM. Ergo est CP quad. ad PM quad. ut QR x 2PM ad QT quad. adeoq;

$\frac{QT \text{ quad.}}{QR}$ æquale $\frac{2PM \text{ cub.}}{CP \text{ quad.}}$, & $\frac{QT \text{ quad.} \times SP \text{ quad.}}{QR}$ æquale $\frac{2PM \text{ cub.} \times SP \text{ quad.}}{CP \text{ quad.}}$. Est ergo (per Corol. Theor. V.) vis centripeta reciproce ut $\frac{2PM \text{ cub.} \times SP \text{ quad.}}{CP \text{ quad.}}$ hoc est (neglecta ratione determinata $\frac{2SP \text{ quad.}}{CP \text{ quad.}}$) reciproce ut PM cub. Q. E. J. Atque idem facile colligitur etiam ex propositione precedente. Scho-

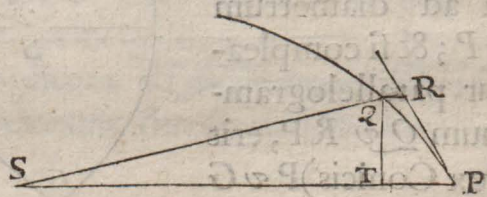
Scholium.

haud multum dissimili
 Et simili argumento corpus movebitur in Ellipsi vel etiam in Hyperbola vel Parabola, vi centripeta quæ sit reciproce ut cubus ordinatim applicatæ ad centrum virium maxime longinquum tendentis.*

* Hoc demonstratur (I 79 134-5)

Prop. IX. Prob. IV.

Gyretur corpus in spirali P QS secante radios omnes SP, SQ, &c. in angulo dato: Requiritur lex vis centripetæ tendentis ad centrum spiralis.

Detur angulus indefinite parvus PSQ, & ob datos omnes angulos dabitur specie figura SPQRT. Ergo datur ratio $\frac{QT}{RQ}$, estq; $\frac{QT \text{ quad.}}{QR}$ ut QT, hoc est ut SP. Mutetur jam ut-
 cunq; angulus PSQ & recta QR angulum contactus QPR subtendens mutabitur (per Lemma XI.) in duplicata ratione ipsius PR vel QT. Ergo manebit $\frac{QT \text{ quad.}}{QR}$ eadem quæ prius, hoc est ut SP. Quare $\frac{QT \text{ quad.} \times SP \text{ quad.}}{QR}$ est ut SP cub. id est (per Corol. Theor. V.) vis centripetæ ^{est reciproce} ut cubus distantia SP. Q. E. J.

Lemma XII.

Parallelogramma omnia circa datam Ellipsin ^{cos vel Hyperbola} ~~descripta~~ ^{diametros} ~~esse~~ ^{quavis conjugata} inter se æqualia. Idem intellige de Parallelogrammis in Hyperbola circum-
 diamentros ejus descriptis.

Constat utrumq; ex Conicis.

Prop

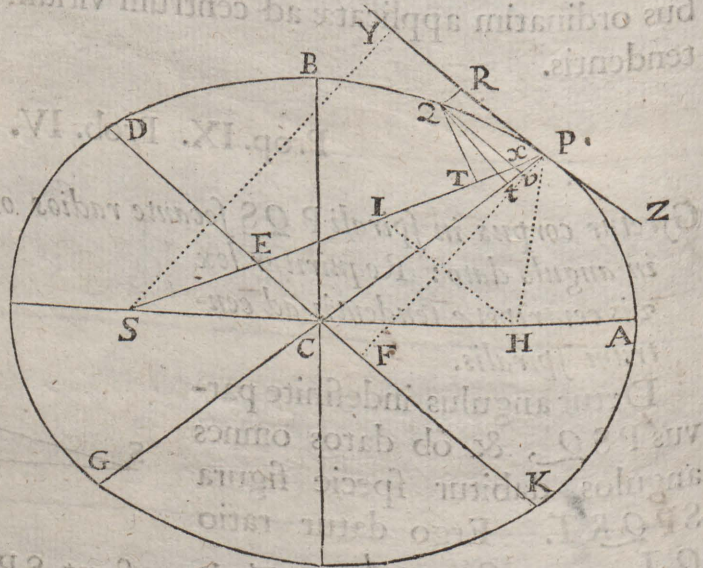
* Scilicet ut 2P recta possit haberi, et triangula P2P, P2R specie dari; nam ex datis angulis non datur specie trapezium P2RP.

Prop. X. Prob. V.

Gyretur corpus in Ellipsi: requiritur lex vis centripetæ tendentis ad

centrum Ellipseos.

Sunto *CA, CB
femiaxes Ellipseos;
GP, DK diame-
tri conjugatæ; PF,
Qt perpendicula
ad diametros; Qv
ordinatiim applica-
ta ad diametrum
GP; & si complea-
tur parallelogram-
mum Qv RP, erit
(ex Conicis) Pv G
ad Qv quad. ut
PC quad. ad CD
quad. & (ob simi-

lia triangula Qvt, PCF) Qv quad. est ad Qt quad. ut PC quad.
ad PF quad. & conjunctis rationibus, Pv G ad Qt quad. ut PC quad.
ad CD quad. & PC quad. ad PF quad. id est v G ad $\frac{Qt \text{ quad.}}{Pv}$ ut PC

quad. ad $\frac{CD q \times PF q}{PC q}$. Scribe QR pro Pv, & (per Lemma

++ xii.) BC x CA pro CD x PF, nec non (punctis P & Q coeun-
tibus) 2 PC pro v G, & ductis extremis & medijs in se
mutuo, fiet $\frac{Qt q \times PC q}{QR}$ æquale $\frac{2 BC q \times CA q}{PC}$ Est ergo (per

Corol. Theor. V.) vis centripeta reciproce ut $\frac{2 BC q \times CA q}{PC}$, id est.

* Brevior demonstratio ita fit. Vis est reciproce ut PF^2 quad. et chorda circuli
osculantis per centrum virium conjunctis, hæc autem æquatur (ob
 $\frac{2 CD^2}{3P}$, et $PF^2 \text{ quad.} = \frac{BC q \times CA q}{3P}$; sequitur vim esse ut CP^2 (Robertson's Con. Lec. 197)

(ob datum $2 BC q. \times CA q.$) ut $\frac{I}{PC}$, hoc est, directe ut distantia

P.C. Q. E. I.

Corol. 1. Unde vicissim si vis sit ut distantia, movebitur corpus in Ellipsi centrum habente in centro virium, aut forte in circulo, in quem Ellipsis migrare potest.

Corol. 2. Et æqualia erunt revolutionum in *Ellipsis* ~~Figuris~~ ^{universis} circa centrum idem factarum periodica tempora. Nam tempora illa in Ellipsis similibus æqualia sunt per Corol. 3 & 7. Prop. IV: In Ellipsis autem communem habentibus axem majorem, sunt ad invicem ut Ellipseon areæ totæ directe & arcarum particulæ simul descriptæ inverse; id est ut axes minores directe & corporum velocitates in verticibus principalibus inverse, hoc est ut axes illi directe & ordinatim applicatæ ad axes alteros inverse, & propterea (ob æqualitatem rationum directarum & inversarum) in ratione æqualitatis.

Ellipsis
Figuris
universis
Lem. 8
quoniam vires æquatur

Scholium.

Si Ellipsis, centro in infinitum abeunte, vertatur in Parabolam, corpus movebitur in hac Parabola, & vis ad centrum infinite distans jam tendens, evadet æquabilis. Hoc est Theorema Galilei. Et si Consectio Parabolica, inclinatione plani ad conum sectum mutata, vertatur in Hyperbolam, movebitur corpus in hujus perimetro, vi centripeta in centrifugam versa. Et quemadmodum in Circulo

vel Ellipsi si vires tendunt ad centrum figura in abscissa positam, hæ vires augendo vel n_v ordinatas $- r$, quacunque data, vel etiam mutando r inclinationis n_v ad abscissam n_v augentur vel $n_v - r$, distantiarum a ov si modo ov & r maneant equalia; sic etiam n_v si n_v augentur vel $n_v - r$, quacunque r vel ov nec utroque q n_v , ov & vires quodcumque - abscissa ov $ov - r$ n_v augentur vel $n_v - r$, distantiarum a centro.*

* Nam si ex his quinque, vis centripeta quantitate absoluta, illius directione, velocitate corporis, positione tangentis, & curvatura, quatuor data fuerint, quantum determinatum est: (243) additæque lege variationis, determinata ac unica est curva, quam corpus describere potest. (244)

SECT

¶ Utique si radius fuerit tangenti normalis; ea que velocitas corporis, quam acquireret cadendo per dimidium radius. (245) Nam velocitate acquiritæ cadendo per x , percurreretur eodem ov arcus $2x$: at (Cor. 3 Prop. 4) $4x^2 = 2rx \therefore x = \frac{r}{2}$ (199)

* Demonstratur (259)